

ГЕРМАНІЮК Максим Микитович (30. 10. 1911, с. Нове Село, нині Жовків. р-ну Львів. обл. — 03. 05. 1996, Вінніпег) — церковний діяч УГКЦ. Член НТШ (1951). Від

1933 — послушник чину отців Редemptористів, навч. у Левен. катол. університеті (д-р теології, 1943) та духов. семінарії в Бельгії (1935–39). Висвячений 1938. Співзасн. Укр. допомог. комітету в Бельгії (1945), засн. і ред. (1945–58) ж. «Голос Христа чоловіколюбця», 1-й голова Укр. наук.-освіт. товариства в Бельгії (1947). Від 1948 — протоігумен укр. віце-провінції отців Редemptористів у Канаді та США, 1949–51 — проф. Укр. духов. семінарії отців Редemptористів у м. Вотерфорд (провінція Онтаріо), засн. і гол. ред. (1950–51) кварталника «Логос». Від 1951 — єпископ-пом., від 1956 — архієпископ Вінніпез. єпархії, згодом — митрополит УГКЦ у Канаді (до 1992). Збудував митрополичу консисторію у Вінніпезі (1976–79). Учасник 2-го Ватикан. собору (1962–65). Член президії Світ. конгресу вільних українців (від 1967). Автор кн. «La parabole évangélique» («Євангельська притча», Левен, 1947), «Наші завдання» (Вінніпег, 1960).

Рекомендована література

1. Держко І. Германюк Максим Микитович // Укр. журналістика в іменах. Л., 2004. Вип. 11.

І. З. Держко

Бібліографічний опис:

Германюк Максим Микитович / І. З. Держко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-29333>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).